

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Club Hotel Loutraki AE-t, a Vivere Entertainment AE-t, a Theros International Gaming, Inc.-et, az Elliniko Casino Kerkyras-t, a Casino Rodots és a Porto Carras AE-t kötelezi saját költségeik és az Európai Bizottság, valamint az Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) részéről felmerült költségek viselésére.
- 3) A Görög Köztársaság maga viseli saját költségeit.

⁽¹⁾ HL C 114., 2013.4.20.

A Törvényszék 2014. március 26-i végzése – Adorisio és társai kontra Bizottság

(T-321/13. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Megsemmisítés iránti kereset — Állami támogatások — A válság alatt a bankoknak nyújtott támogatások — Az SNS Reaal és az SNS Bank feltőkésítése — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — Az alárendelt kötvények birtokosaival szembeni kisajátítás — Az eljáráshoz fűződő érdek hiánya — A kereshetőségi jog hiánya — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság)

(2014/C 159/37)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Stefania Adorisio (Róma, Olaszország) és a végzés mellékletében felsorolt 363 további felperes (képviselők: F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani és D. Contini ügyvédek)

Alperes: az Európai Bizottság (képviselők: L. Flynn és P.-J. Loewenthal meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az SA.35382 (2013/N) állami támogatásra (Holland Királyság – az SNS Reaal megmentése) vonatkozó 2013. február 22-i C (2013) 1053 végleges bizottsági határozat megsemmisítése.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék Stefania Adorisiót és a végzés mellékletében felsorolt 363 további felperest kötelezi e költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 233., 2013.8.10.

A Közszolgálati Törvényszék F - 15/10. sz., Andres és társai kontra EKB ügyben 2013. december 11-én hozott ítélete ellen Carlos Andres és 150 másik felperes által 2014. február 21-én benyújtott fellebbezés

(T-129/14. P. sz. ügy)

(2014/C 159/38)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbezők: Carlos Andres (Frankfurt am Main, Németország) és 150 másik felperes (képviselő: L. Levi ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Központi Bank (EKB)

Kérelmek

A fellebbezők azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Közzolgálati Törvényszék F-15/10. sz. ügyben 2013. december 11-én hozott ítéletét;
- következőképpen adjon helyt a felperesek első fokon előterjesztett kereseti kérelmeinek és, ennél fogva
 - semmisítse meg a 2009. júniusi illetményelszámolásokat, amennyiben ezek az elszámolások a nyugdíjrendszer Kormányzótanács által 2009. május 4-én elfogadott reformjának az első végrehajtását képezik a felperesek tekintetében, valamint ugyanilyen mértékben semmisítse meg valamennyi ezt követő illetményelszámolást és jövőbeni nyugdíjelszámolást;
 - amennyiben szükséges, semmisítse meg a felülvizsgálat iránti kérelmet („administrative review”) és a belső panaszokat („grievance procedure”) elutasító, 2009. augusztus 28-i és december 17-i határozatokat;
 - ennél fogva
 - kötelezze az alperest a Kormányzótanács fent hivatkozott, 2009. május 4-i határozatából, valamint a korábbi nyugdíjrendszer alkalmazásából eredő díjazás és nyugdíj közötti különbség megfizetésére; a díjazás és a nyugdíj ezen különbségét 2009. június 15-étől kezdődően késedelmi kamatokkal kell növelni, és ezen túlmenően a teljes elszámolásig ezen kamatok az EKB 3 százalékponttal növelt kamatszintjén rögzítendő minden hónap 15. napján;
 - kötelezze az alperest a vásárlóerő csökkenése miatt elszenvedett károk megtérítésére, ez a kár méltányossági alapon és átmeneti jelleggel az egyes felperesek havi díjazásának 1%-ára becsülendő;
 - kötelezze az EKB-t a költségek viselésére;
- kötelezze az alperest mindkét eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők nyolc jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap az alkalmazási feltételek III. mellékletének 6.8. cikkének megsértésén, a jogszerűség és a jogbiztonság elvének megsértésén, valamint a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata 35. cikk 1. § -a e) pontjának megsértésén alapul.
2. A második jogalap a felügyelőbizottság hatáskörének megsértésén, az alkalmazási feltételek III. mellékletének és a felügyelőbizottság megbízásának megsértésén, valamint a jóhiszeműség elvének megsértésén alapul.
3. A harmadik jogalap a személyzeti bizottság konzultációs jogának megsértésén, a jóhiszeműség elvének megsértésén, az alkalmazási feltételek 45. és 46. cikkének megsértésén, az EKB igazgatósága és személyzeti bizottsága közötti viszonyról szóló megállapodás jegyzőkönyvének megsértésén, az alkalmazási feltételek III. mellékletének és a felügyelőbizottság megbízásának megsértésén, valamint az iratok elferdítésén alapul.
4. A negyedik jogalap a nyugdíjszabályzat 6.3. cikkének megsértésén, a 2009. május 4-i határozat indokai felülvizsgálatának megsértésén, az ügy iratainak elferdítésén, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvének megsértésén alapul.
5. Az ötödik jogalap a nyilvánvaló mérlegelési hiba felülvizsgálatának megsértésén és az iratok elferdítésén alapul.
6. A hatodik jogalap az arányosság elvének megsértésén, az indokolási kötelezettség megsértésén, az iratok elferdítésén és a bizonyítékok megsértésén alapul.
7. A hetedik jogalap a munkaszerződés és a személyzeti szabályzat alapján fennálló foglalkoztatási jogviszony különböző jellegének el nem ismerésén, a foglalkoztatási jogviszony alapvető feltételeinek megsértésén, valamint a 91/533 irányelv⁽¹⁾ megsértésén alapul.

8. A nyolcadik jogalap a szerzett jogok megsértésén alapul.

(¹) A munkaadónak [helyesen: munkáltatónak] a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről szóló 1991. október 14-i 91/533 tanácsi irányelv (HL L 288., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 2. kötet 3. o.)

A Közzszolgálati Törvényszék F-117/11. sz., Teughels kontra Bizottság ügyben 2013. december 11-én hozott ítélete ellen Catherine Teughels által 2014. február 21-jén benyújtott fellebbezés

(T-131/14. P. sz. ügy)

(2014/C 159/39)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Catherine Teughels (Epegem, Belgium) (képviselő: L. Vogel ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

Kérelmek

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze teljes egészében hatályon kívül az Európai Unió Közzszolgálati Törvényszékének teljes ülése által 2013. december 11-én hozott, telefaxon 2013. december 11-én közölt azon megtámadott ítéletet, amely elutasította a fellebbező által 2011. november 8-án előterjesztett keresetet;
- a fellebbező által a Közzszolgálati Törvényszék előtt előterjesztett keresetet az érdemét illetően nyilvánítsa megalapozottnak, és ennek következtében semmisítse meg az annak tárgyát képező határozatokat;
- az eljárási szabályzat 87. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával az alperest kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére, beleértve az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket, különösen az utazási és tartózkodási költségeket, valamint az ügyvédek díjazását az eljárási szabályzat 91. cikkének b) pontja alapján.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztása érdekében a fellebbező két jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata VIII. melléklete 11. cikke (2) bekezdésének megsértésére, az említett szabályzat XIII. melléklete 26. cikke (1) és (4) bekezdésének megsértésére, a szerzett jogok megsértésére, a jogbiztonság és a visszaható hatály tilalma elvének megsértésére, valamint az indoklás hiányára alapított jogalap. A fellebbező arra hivatkozik, hogy
 - a Közzszolgálati Törvényszék visszamenőleges hatályt tulajdonított a személyzeti szabályzat VIII. melléklete nyugdíjjogosultságok átvitelével kapcsolatos 11. és 12. cikke 2011-ben elfogadott általános végrehajtási rendelkezéseinek annak kimondásával, hogy a fellebbezőt a belga nyugdíjrendszerben megillető nyugdíjjogosultságok biztosításmatematikai egyenértékének – a közösségi nyugdíjrendszer alapján – megfelelő nyugdíjszerző szolgálati évek számának meghatározása során a kinevezésre jogosult hatóság érvényesen alkalmazhatta a 2011-es általános végrehajtási rendelkezéseket azzal az indokkal, hogy e rendelkezések hatálybalépésének időpontjában a fellebbező nem volt olyan helyzetben, amely a 2004-es általános végrehajtási rendelkezések hatálya alatt „teljesen kialakult”, mivel nem fogadta el a vele korábban közölt, a nyugdíjszerző szolgálati évek jóváírására vonatkozó javaslatot, jóllehet a nyugdíjjogosultságok átvitelére vonatkozó kérelmet 2009 novemberében benyújtották, a fellebbező jogai tehát ezen időpontban véglegesen kikristályosodtak, és azokat a 2004-es általános végrehajtási rendelkezések alkalmazásával kellett meghatározni;
 - a Közzszolgálati Törvényszék az elemzését nem támasztotta alá jogi érvekkel, és nem fejtette ki, hogy a jelen ügyben milyen okból kell figyelmen kívül hagyni a szabályzatnak a fellebbező által az elsőfokú eljárásban hivatkozott rendelkezéseit, és az azokban foglalt elveket.